

คุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่
อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด

Quality of Life of Handicapped Person of Local Administrative Organizations
in Nong Phok District Roi Et Province

รชพล ศรีขาวรส¹
Rachapol Srikhaoros

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ คนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 1,740 คน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 325 คน และสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหาร จำนวน 19 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า:

1. คุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก โดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านสภาพสิ่งแวดล้อม ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ และด้านร่างกาย ตามลำดับ
2. ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก โดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านความสามารถ ด้านการประสบความสำเร็จ ด้านการมีคุณค่า และด้านความสำคัญ ตามลำดับ
3. แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก คือ เร่งประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ จัดฝึกอบรมบุคลากรด้านสุขภาพบำบัดให้เพียงพอต่อความต้องการของคนพิการ

คำสำคัญ (keywords) : คุณภาพชีวิต; คนพิการ; องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

The research purposes were (1) to study the life quality level of handicapped person of Local Administrative Organizations in Nong Phok District , Roi Et Province; (2) to study the factors affecting the life quality of handicapped person of Local Administrative Organizations in Nong Phok District , Roi Et Province; and (3) to study the development guidelines on the life quality of handicapped person of Local Administrative Organizations in

Received: 2022-01-28 Revised: 2022-04-05 Accepted: 2022-04-06

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนครราชสีมา Assistant Professor Ph.D., Master of Public Administration Nakhonratchasima college. E-mail: rachapol.nmc@gmail.com

Nong Phok District, Roi Et Province. The population of the research was handicapped person of local government organizations in Nong Phok District, Roi Et Province: totaling 1,740 people, received a sample size of 325 persons and a total of 19 executives for in-depth interviews. Data were analyzed with the basic statistics: frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The research findings follow:

1. Quality of life of handicapped person of local administrative organizations in Nong Phok District generally was at a moderate level in all aspects. With consideration of all aspects, they were arranged in descending order: environment, psychological, relationship and body, respectively.

2. Factors affecting the quality of life of handicapped person of Local Administrative Organizations in Nong Phok District generally were at a moderate level in all aspects. With consideration of all aspect, they were arranged in descending order: competence, success, value and importance respectively.

3. Guidelines for improving the quality of life of disabled persons local administrative organizations in Nong Phok District are to expedite coordination with relevant agencies in the area, and to provide health therapy staff with trainings to meet their needs.

Keywords: Quality of Life; Handicapped person; Local Administrative Organizations

บทนำ (Introduction)

คุณภาพชีวิต (Quality of life) เป็นการรับรู้ความพึงพอใจและสถานะของบุคคลในการดำรงชีวิตทางสังคม โดยจะมีความสัมพันธ์กับเป้าหมายและความคาดหวังของตนเองภายใต้บริบทของวัฒนธรรม ค่านิยมมาตรฐานของสังคมและสิ่งอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง (WHO, 1994 อ้างถึงใน วรธนา กุมารจันทร์, 2543) ซึ่งทางองค์การอนามัยโลกได้กำหนดองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตโดยประกอบไปด้วย คุณภาพชีวิตด้านร่างกายของบุคคลที่มีความรู้สึกเจ็บปวดและไม่สุขสบาย ความมีกำลังวังชาด้านเพศสัมพันธ์ การนอนหลับและพักผ่อน และสามารถรับรู้ความรู้สึกต่างๆ ได้ คุณภาพชีวิตด้านจิตใจ เป็นความรู้สึกด้านบวก ความคิดการเรียนรู้ ความจำสมาธิ มโนทัศน์ภาพลักษณ์และรูปร่าง และความรู้สึกด้านลบ คุณภาพชีวิตด้านระดับความเป็นอิสระไม่พึ่งพาความสามารถของบุคคลอื่นในการเคลื่อนไหว การทำกิจวัตรประจำวัน การใช้จ่ายและอุปกรณ์การแพทย์ความจำเป็นในการพึ่งพาสิ่งเสพติด สมรรถนะทางสังคมและสมรรถนะในการทำงาน และคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ในสังคม เป็นการรับรู้เรื่องความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น การสนับสนุนทางสังคมและกิจกรรมด้านที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมรวมถึงคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม โดยพิจารณาถึงความรู้สึกของบุคคลที่มีความปลอดภัย ด้านร่างกายและการได้รับความคุ้มครองสิ่งแวดล้อมภายในบ้าน ความพึงพอใจในสถานที่ทำงาน แหล่งเงินทุน คุณภาพของระบบการบริการสุขภาพ การนันทนาการ และการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มลภาวะและระบบขนส่งมวลชน ตลอดจน คุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณ ศาสนา และความเชื่อส่วนบุคคล คุณภาพชีวิตจึงเป็นกลไกทางสังคมที่มนุษย์กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นกฎเกณฑ์หรือมาตรฐานที่จะส่งผลให้มนุษย์สามารถพัฒนาตนเองไปสู่เป้าหมายที่พึงปรารถนาให้มีการดำรงชีวิตในแนวทางที่ดี ใช้วิธีการอัน

ขอบธรรมในการตอบสนองความต้องการในด้านต่างๆ ของตนจนเป็นที่ยอมรับในคุณค่าและความสำคัญของตนเอง ผู้อื่น สังคม และสิ่งแวดล้อม (กรรณิการ์ ศรีวาริรัตน์, 2553: 11)

การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้มนุษย์มีความเป็นอยู่ที่ดีอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง เป็นปัจจัยหลักที่มีบทบาทโดยตรงต่อการพัฒนาประเทศในทุกๆ ระดับ ประเทศใดมีมนุษย์ที่พร้อมด้วยศักยภาพทั้งทางร่างกาย จิตใจ ความสัมพันธ์กับสังคมและสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต ถือว่าประเทศนั้นเป็นประเทศที่พัฒนาและประสบผลสำเร็จ คนพิการจึงนับเป็นประชากรกลุ่มหนึ่งของสังคมที่กำลังเป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาศักยภาพ ความสามารถของตนมาพัฒนาชุมชน สังคม และดำเนินชีวิตร่วมอยู่ในชุมชนได้อย่างมีความสุข ซึ่งการช่วยเหลือคนพิการให้สามารถอยู่ในสังคมถือเป็นหน้าที่ของทุกคน ดังพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระราชทานไว้เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2517 ความตอนหนึ่งว่า “งานช่วยเหลือคนพิการนี้ ก็มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะว่าผู้พิการไม่ได้อยากพิการและอยากช่วยตนเอง ถ้าเราไม่ช่วยเขาให้สามารถที่จะปฏิบัติงานอะไรเพื่อชีวิตและเศรษฐกิจของครอบครัวจะก่อให้เกิดสิ่งกีดขวางที่ตระหนกในครอบครัวหนักแก่ส่วนรวม ฉะนั้นนโยบายที่จะทำก็คือช่วยเขาให้ช่วยตนเองได้ เพื่อจะทำให้เขาสามารถเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม” (สุจินต์ สว่างศรี, 2550: 1) และสอดคล้องกับปฏิญญาสิทธิคนพิการไทย พ.ศ. 2542 ที่กำหนดให้ผู้พิการควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตคนพิการที่ดีขึ้น สามารถพัฒนาตนเองได้โดยให้การคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ ความเป็นมนุษย์ และความเป็นพลเมืองไทย มีส่วนร่วมทางการเมืองให้การกำหนดนโยบายรวมทั้งได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว ชุมชน สังคม และรัฐในทุกๆ ด้าน

จากสภาพการณ์ของคนพิการดังกล่าวข้างต้น เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการบริหารกำหนดนโยบายและการตัดสินใจ เป็นองค์กรที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด มีข้อมูล มีความรอบรู้เกี่ยวกับปรากฏการณ์ทางประชากรของชุมชน และเป็นหน่วยงานที่รู้ปัญหาของประชาชนในพื้นที่ นอกจากนี้ เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลยังมีอำนาจอิสระในการกำหนดทิศทางการวางแผน การตัดสินใจ ในการที่สนับสนุนงานด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัย มีกฎหมายและอำนาจของข้อบัญญัติต่างๆ และสามารถบังคับใช้กับราษฎร มีการดำเนินการจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนตามพระราชบัญญัติสภาเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตรา 67 (6) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กเยาวชนและผู้พิการตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ในมาตรา 16 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 31 เรื่อง ซึ่งในจำนวนนี้ ได้ระบุถึงหน้าที่ในการสังคมสงเคราะห์และการ พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาสอยู่ในความรับผิดชอบ (เบญจวรรณ คงอรุณ, 2553: 6)

อำเภอหนองพอกเป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีการแบ่งการปกครองออกเป็น 10 ตำบล คือ เทศบาลตำบลหนองพอก ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของตำบลหนองพอก และบางส่วนของตำบลรอบเมือง เทศบาลตำบลท่าสีดา ครอบคลุมพื้นที่ตำบลท่าสีดาทั้งตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลหนองพอก ครอบคลุมพื้นที่ตำบลหนองพอก (เฉพาะนอกเขตเทศบาลตำบลหนองพอก) องค์การบริหารส่วนตำบลบึงงาม ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบึงงามทั้งตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลภูเขาทอง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลภูเขาทองทั้งตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลกกโพธิ์ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลกกโพธิ์ทั้งตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสว่าง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลโคกสว่างทั้งตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลหนองขุนใหญ่ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลหนองขุนใหญ่ทั้งตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลรอบเมือง (เฉพาะนอกเขตเทศบาล

ตำบลหนองพอก) องค์การบริหารส่วนตำบลผาน้ำย้อย ครอบคลุมพื้นที่ตำบลผาน้ำย้อยทั้งตำบล ประชากรทั้งหมด 66,889 คน (ศูนย์ข้อมูลอำเภอหนองพอก, 2560) ในส่วนของคนพิการจากข้อมูลการขึ้นทะเบียนคนพิการ พบว่ามีจำนวนคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายมากที่สุดจากจำนวนคนพิการทั้งสิ้น 1,740 คน (ข้อมูล ณ เดือนกรกฎาคม 2560) สอดคล้องกับภาพรวมของประเทศที่พบความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายมากที่สุด ซึ่งคนพิการส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตชนบท ซึ่งขาดโอกาสในการได้รับการดูแลรักษาจากแพทย์หรือฟื้นฟูจากแพทย์เฉพาะด้าน และวิธีการรักษาต่างๆ ทางกายภาพที่ไม่ใช่ ยา เช่น รถเข็น การใช้แขนขาเทียม สำหรับผู้พิการทางด้านร่างกาย ทำให้เกิดข้อจำกัดและอุปสรรคในการดำเนินชีวิตประจำวัน รวมไปถึงสังคมไม่เปิดโอกาสให้คนพิการได้แสดงถึงความสามารถ เพราะไม่มีสถานประกอบการใดจ้างคนพิการเข้าไปทำงาน คนพิการจึงไม่มีรายได้เพียงพอที่จะทำให้ชีวิตและสุขภาพดีขึ้น ส่งผลต่อสภาพจิตใจของคนพิการ ที่เกิดความเบื่อหน่าย อับอาย เครียด และหลีกเลี่ยงหลบหนี กลายเป็นคนไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าแสดงความสามารถให้สังคมได้รับรู้ จนเป็นการเพิ่มภาระให้กับครอบครัวมากยิ่งขึ้น ปัญหาเหล่านี้ถือว่าเป็นวิกฤติเฉียบที่ถูกละเลยมองผ่านไป ทำให้สูญเสียโอกาสที่คนพิการเหล่านี้จะได้สร้างคุณค่าให้กับสังคม ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีหน่วยงานและองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุด ต้องร่วมกันพัฒนางานคุณภาพชีวิตคนพิการ เพื่อให้คนพิการทุกคนมีคุณภาพชีวิตที่ดี จากการเป็นภาระของครอบครัวและสังคม ไปสู่การเป็นพลังของสังคมที่สามารถสร้างสรรค์คุณประโยชน์ให้แก่สังคมและประเทศชาติได้เช่นเดียวกับคนทั่วไป

ดังที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจทำการศึกษา คุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งผลการวิจัยจะนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. ขอบเขตของการวิจัย
การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Research) คือ การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) การวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกในการเก็บข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากวิธีคำนวณโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1967: p.98 อ้างถึงในสุรพล พรหมกุล, 2554: 77) กำหนดให้มีความคลาดเคลื่อน .05 จากประชากร จำนวน 1,740 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 325 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบล รองนายกเทศมนตรีเทศบาล ปลัดเทศบาล นายกองค้การบริหารส่วนตำบล ผู้อำนวยการกองสาธารณสุข และเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3 แห่งๆ ละ 9 คน และตัวแทนคนพิการจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด 10 แห่งๆ ละ 1 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง รวม 19 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ด้วยแบบสอบถาม (Questionnaires) แบ่งแบบสอบถาม ออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตคนพิการ ระดับคุณภาพชีวิตคนพิการ และข้อเสนอแนะ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล 90 วัน โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทำการแจกและทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่การศึกษาที่กำหนดไว้ในที่นี้ คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด ประกอบด้วย เทศบาลตำบล 2 แห่งและองค์การบริหารส่วนตำบลอีก 8 แห่ง รวม 10 แห่ง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 325 คน และกลุ่มตัวอย่างการวิจัยเชิงคุณภาพอีก 19 คน โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 จัดเตรียมแบบสอบถามที่จะใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ลงพื้นที่เก็บข้อมูลในขอบเขตพื้นที่ที่ได้กำหนดไว้ ได้แก่ ผู้พิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด

3.3 เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Description Statistics) ในการวิเคราะห์โดยใช้สถิติประกอบด้วยความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการวิเคราะห์วัดระดับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตคนพิการ สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้หลักการในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการถอดเนื้อหามาจากการสัมภาษณ์และการสังเกตนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์

ผลการวิจัย (Research Results)

ผลการวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด สามารถนำเสนอผลการศึกษาดังนี้

1. จากการศึกษาข้อมูลทั่วไป พบว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 50.77 รองลงมาเป็น เพศหญิง 160 คน คิดเป็นร้อยละ 49.23 ส่วนใหญ่มีอายุ 51-65 ปี จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 32.92 รองลงมา อายุ 21-30 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 25.85 อายุ 41-50 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 อายุ 31-40 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 17.23 ส่วนใหญ่

มีการศึกษาระดับประถมศึกษาจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 39.08 รองลงมามีระดับมัธยมศึกษา จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 30.77 ระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 12.31 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 10.15 ระดับอนุปริญญา/ปวส. จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 44.62 สถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 29.23 สถานภาพโสด จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 26.15 ส่วนใหญ่มีลักษณะการพิการขา จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 42.46 รองลงมา อัมพาตครึ่งซีก/อัมพาตท่อนล่าง จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 32.31 พิการมากกว่าหนึ่งอย่าง จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 10.15 พิการแขน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.23 พิการนิ้วมือ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.85 ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการพิการ 10 ปี ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 800 บาทต่อเดือน ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 49.23 รองลงมาไม่ประกอบอาชีพ จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 20.62 อาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 อาชีพค้าขาย จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 14.15

2. ผลการวิเคราะห์ที่ข้อมูลเกี่ยวกับระดับคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า โดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านสภาพสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง เป็นลำดับแรก รองลงมา ได้แก่ ด้านจิตใจ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม อยู่ในระดับปานกลาง และลำดับสุดท้าย ด้านร่างกาย อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ รายละเอียดในแต่ละด้านมี ดังนี้

2.1 ด้านร่างกาย โดยรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ท่านพอใจกับสุขภาพของท่านที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และการเจ็บปวดตามร่างกาย เช่น ปวดหัว ปวดท้อง ปวดตามเนื้อตัว หรือมีโรคประจำตัวที่ต้องรักษา เป็นลำดับแรก รองลงมา ได้แก่ ท่านมีกำลังเพียงพอที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ในแต่ละวันได้ตามปกติ ท่านพอใจกับการพักผ่อน นอนหลับของท่านตามปกติ และลำดับสุดท้าย โดยภาพรวมสุขภาพร่างของท่านยังปกติดีทุกอย่าง

2.2 ด้านจิตใจ โดยรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อารมณ์และจิตใจของท่านมีความเป็นปกติ เป็นลำดับแรก รองลงมา ได้แก่ ท่านมีความรู้สึกไม่ดี เช่น รู้สึกเหงา เศร้า หดหู่ สิ้นหวัง วิตกกังวล อยู่บ่อยครั้ง และท่านยอมรับรูปร่างหน้าตาของตนเองได้ ท่านรู้สึกกังวลใจในตนเองมากน้อยเพียงใด และลำดับสุดท้าย ท่านมีสมาธิในการทำงาน หรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ตามปกติ

2.3 ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม โดยรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ท่านรู้สึกว่าคุณมีความมั่นคงและปลอดภัยดีในการดำเนินชีวิตแต่ละวัน และท่านมีโอกาสได้พักผ่อน คลายเครียด เช่น ทำกิจกรรมต่างๆ พุดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนบ้าน เป็นลำดับแรก รองลงมา ได้แก่ ท่านพอใจกับการผูกมิตรหรือมีความสัมพันธ์กับคนในชุมชน และหมู่บ้านของท่าน และท่านพอใจกับการช่วยเหลือที่เคยได้รับจากเพื่อนๆ ในชุมชน และหมู่บ้าน และลำดับสุดท้าย ท่านมีเงินเพียงพอใช้จ่ายตามปกติเท่าที่ความจำเป็นสำหรับตัวท่าน

2.4 ด้านสภาพสิ่งแวดล้อม โดยรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ท่านพอใจกับสภาพบ้านเรือนที่พักอาศัยอยู่ทุกวัน เป็นลำดับแรก รองลงมา ได้แก่ ท่านได้รับรู้เรื่องราวข่าวสารบ้านเมืองที่สำคัญ และจำเป็นในการดำเนินชีวิตประจำวัน มีสภาพแวดล้อม

ที่ดีต่อสุขภาพร่างกาย ท่านพอใจกับการเดินทางไปไหนมาไหนของท่านสะดวกดี (หมายถึงการคมนาคม) และลำดับสุดท้าย ท่านรู้สึกว่าคุณภาพชีวิตท่านมีความหมายกับครอบครัวและสังคม

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด โดยภาพรวมทุกด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ด้านความสามารถ อยู่ในระดับปานกลาง เป็นลำดับแรก ค่าเฉลี่ยรองลงมา ได้แก่ ด้านการประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการมีคุณค่า อยู่ในระดับปานกลาง และด้านความสำคัญ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งรายละเอียดของปัจจัยแต่ละด้านมี ดังนี้

3.1 ด้านความสามารถ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณารายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ท่านสามารถตัดสินใจเรื่องต่างๆ ได้ด้วยตนเอง เป็นลำดับแรก รองลงมา ได้แก่ ท่านสามารถช่วยเหลือคนอื่นได้หากมีการร้องขอ ท่านพอใจในความสามารถของตนเองมากน้อยเพียงใด ท่านสามารถดูแลตนเองในการดำเนินชีวิตประจำวันได้ และลำดับสุดท้าย ท่านสามารถรับฟังคำวิจารณ์ของบุคคลรอบข้างเกี่ยวกับตัวท่านได้

3.2 ด้านความสำคัญ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณารายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ บุคคลรอบข้างมองเห็นความสำคัญของท่าน เป็นลำดับแรก รองลงมา ได้แก่ ท่านทำให้สมาชิกในครอบครัวรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย บุคคลรอบข้างได้นำความคิดของท่านไปปฏิบัติ ท่านมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมสาธารณะให้สังคม และลำดับสุดท้าย ท่านมีอิสระที่จะทำอะไรก็ได้ตามที่ตนเองต้องการ

3.3 ด้านการประสบความสำเร็จ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณารายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ท่านภูมิใจที่ประสบความสำเร็จในชีวิตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน และท่านสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ของท่านได้ด้วยดี เป็นลำดับแรก รองลงมา ได้แก่ ท่านประสบความสำเร็จในการอยู่ร่วมกับบุคคลรอบ ท่านรู้สึกว่าคุณภาพความสำเร็จของท่านอยู่แค่เอื้อม และลำดับสุดท้าย บุคคลรอบข้างยอมรับในความสำเร็จของท่าน

3.4 ด้านการมีคุณค่า พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณารายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ บุคคลรอบข้างภูมิใจในตัวท่านที่ท่านสามารถดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข และบุคคลรอบข้างมักจะบอกท่านเสมอว่าท่านเป็นคนมีประโยชน์ เป็นลำดับแรก รองลงมา ได้แก่ ท่านรู้สึกว่าคุณภาพคุณค่าในการดำเนินชีวิตตามปกติเหมือนคนอื่นๆ ท่านรู้สึกว่าบุคคลรอบข้างให้การยอมรับและเห็นคุณค่าในตัวท่าน และลำดับสุดท้าย ท่านสามารถพัฒนาตนเองให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นกว่าเดิม

4. ผลการวิเคราะห์คำถามของการวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า

4.1 โดยภาพรวมทุกปัจจัย อยู่ในระดับปานกลาง

4.2 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตคนพิการ ได้แก่ ความสามารถ การประสบความสำเร็จ การมีคุณค่าและความสำคัญ

4.3 แนวทางแก้ไขและพัฒนา คือ ต้องเร่งประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น รพ.สต. และ อสม. ในพื้นที่ จัดการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรด้านสุขภาพบำบัดให้เพียงพอต่อความต้องการของคนพิการให้มีความสำคัญ และค้นหาคนพิการที่ต้องการความช่วยเหลือ ฝึกอบรมอาชีพที่เหมาะสมให้

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด โดยภาพรวมทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านสภาพสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง เป็นลำดับแรก รองลงมา ได้แก่ ด้านจิตใจ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม อยู่ในระดับปานกลาง และลำดับสุดท้าย ด้านร่างกาย อยู่ในระดับปานกลาง ผลของการวิจัยออกมาในลักษณะเช่นนี้ สะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด ยังต้องปรับปรุงแก้ไข พัฒนาหาแนวทางส่งเสริมเพิ่มขึ้นอีกเท่าตัว ซึ่งไม่สอดคล้องงานวิจัยของกับการศึกษาของ วิชูพรรณ ทินนบุตรา (2559) บทความศึกษาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ผลการศึกษา พบว่า ด้านจิตใจอยู่ในระดับน้อย แนวทางแก้ไขภาครัฐจะต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้สังคมเห็นความสำคัญให้กำลังใจคนพิการต่อไป รายละเอียดในแต่ละด้านอภิปรายผลได้ ดังนี้ ด้านร่างกาย โดยรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ท่านพอใจกับสุขภาพของท่านที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และการเจ็บปวดตามร่างกาย เช่น ปวดหัว ปวดท้อง ปวดตามเนื้อตัว หรือมีโรคประจำตัวที่ต้องรักษาเป็นลำดับแรก รองลงมา ได้แก่ ท่านมีกำลังเพียงพอที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ในแต่ละวันได้ตามปกติ ท่านพอใจกับการพักผ่อน นอนหลับของท่านตามปกติ และลำดับสุดท้าย โดยภาพรวมสุขภาพร่างกายของท่านยังปกติดีทุกอย่าง ผลของการวิจัย สะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านสุขภาพร่างกายของคนพิการเกือบจะดีอยู่หลายข้อ นั้นหมายถึงการจัดบริการสวัสดิการของรัฐด้านสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก เป็นไปอย่างทั่วถึง เสมอภาคและเป็นธรรม สอดคล้องกับการศึกษาของ ธาณิรัตน์ ผ่องแผ้ว (2558) บทความศึกษาเรื่องคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านร่างกาย พบว่า โดยรวมอยู่ระดับปานกลางทุกข้อ โดยผู้พิการจะพอใจกับหลับนอนลำดับแรก รองลงมา คือ การไปไหนมาไหนได้ด้วยตนเอง ลำดับน้อยสุด คือ มีความกังวลในเรื่องสุขภาพร่างกาย ด้านจิตใจ โดยรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อารมณ์และจิตใจของท่านมีความเป็นปกติ เป็นลำดับแรก รองลงมา ได้แก่ ท่านมีความรู้สึกไม่ดี เช่น รู้สึกเหงา เศร้า หดหู่ สิ้นหวัง วิตกกังวล อยู่บ่อยครั้ง และท่านยอมรับรูปร่างหน้าตาของตนเองได้ ท่านรู้สึกกังวลใจในตนเองมาน้อยเพียงใด และลำดับสุดท้าย ท่านมีสมาธิในการทำงาน หรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ตามปกติ ผลของการวิจัย สะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านจิตใจเกือบจะอยู่ในระดับมาก ในมุมมองของผู้วิจัยเห็นว่าหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นได้บริหารจัดการเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตคนพิการได้ถูกต้องและเหมาะสมเพียงแต่จะต้องพัฒนาส่งเสริมสิ่งที่ดีๆ ให้ดียิ่งๆ ขึ้นไป ซึ่งไม่สอดคล้องงานวิจัยของกับการศึกษาของ วิชูพรรณ ทินนบุตรา (2559) บทความศึกษาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ผลการศึกษา พบว่า ด้านจิตใจอยู่ในระดับน้อย แนวทางแก้ไขภาครัฐจะต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้สังคมเห็นความสำคัญให้กำลังใจคนพิการต่อไป ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม โดยรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณารายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ท่านรู้สึกว่าการใช้ชีวิตมีความมั่นคงและปลอดภัยดีในการดำเนินแต่ละวัน และท่านมีโอกาสได้พักผ่อน คลายเครียด เช่น ทำกิจกรรมต่างๆ พุดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนบ้าน เป็นลำดับแรก รองลงมา ได้แก่ ท่านพอใจกับการผูกมิตรหรือมีความสัมพันธ์กับคนในชุมชน และหมู่บ้านของท่าน และท่านพอใจกับการช่วยเหลือที่เคยได้รับ

จากเพื่อนๆ ในชุมชน และหมู่บ้าน และลำดับสุดท้าย ท่านมีเงินเพียงพอใช้จ่ายตามปกติเท่าที่ความจำเป็นสำหรับตัวท่าน ผลของการวิจัยออกมาในลักษณะเช่นนี้ สะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมทุกข้อเกือบจะอยู่ในระดับมาก ในมุมมองของผู้วิจัยเห็นว่าหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นได้บริหารจัดการเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตคนพิการได้ถูกต้องและเหมาะสมในระดับหนึ่ง เพียงแต่จะต้องพัฒนาส่งเสริมสิ่งที่ทำอยู่ให้ดียิ่งๆ ขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติวัฒน์ ฉัตรศรีโพธิ์ (2558) บทคัดย่อ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหาและข้อจำกัดการเข้าถึงบริการด้านสาธารณสุขของคนพิการ ผลการศึกษา พบว่า ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมก็คือ ให้มีการจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างคนพิการและชุมชนได้มีกิจกรรมร่วมกัน เช่น กิจกรรมนันทนาการ กีฬาคนพิการ เป็นต้น ด้านสภาพสิ่งแวดล้อมโดยรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณารายชื่อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ท่านพอใจกับสภาพบ้านเรือนที่พักอาศัยอยู่ทุกวัน เป็นลำดับแรก รองลงมา ได้แก่ ท่านได้รู้เรื่องราวข่าวสารบ้านเมืองที่สำคัญ และจำเป็นในการดำเนินชีวิตประจำวัน มีสภาพแวดล้อมที่ดีต่อสุขภาพร่างกายของท่านท่านพอใจกับการเดินทางไปไหนมาไหนของท่านสะดวกดี (หมายถึงการคมนาคม) และลำดับสุดท้าย ท่านรู้สึกว่าคุณภาพชีวิตท่านมีความหมายกับครอบครัวและ ผลของการวิจัย สะท้อนให้เห็นถึงการบริหารจัดการคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านสภาพสิ่งแวดล้อม เป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของนวนน้อย บุญวงษ์ และนนท์ นิยมทรัพย์ (2543: 143) กล่าวไว้ว่า ประตู่หรือปัจจัยหลักในการนำคนพิการออกจากบ้านเข้าสู่ สังคมนั้นหากสังคมยังเต็มไปด้วยอุปสรรคและไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวก คนพิการก็ไม่สามารถเข้าถึงบริการสาธารณะทั้งของภาครัฐและเอกชนได้ การมีส่วนร่วมของคนพิการในสังคมก็จะเป็นไปได้ยากมาก สังคมจำเป็นจะต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก หรือมีการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมภูมิทัศน์ที่มนุษย์สร้างขึ้นอย่างสมเหตุสมผลให้คนพิการสามารถอยู่ร่วมในสังคมได้ ภาครัฐจะต้องดำเนินการวางแผนในการปรับปรุงซ่อมแซมที่อยู่อาศัยเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความพิการและการใช้ชีวิตประจำวันของคนพิการ

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด โดยภาพรวมทุกด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านความสามารถ อยู่ในระดับปานกลาง เป็นลำดับแรก รองลงมา ได้แก่ ด้านการประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการมีคุณค่า อยู่ในระดับปานกลาง และลำดับสุดท้ายด้านความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผลของการวิจัยออกมาในลักษณะเช่นนี้ สะท้อนให้เห็นถึงการให้บริการสวัสดิการภาครัฐโดยเฉพาะหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งถือว่าอยู่ใกล้ชิดกับประชาชนคนพิการ แต่ก็ทำได้ในระดับหนึ่งและยังจะต้องพัฒนาต่อยอดขึ้นไปอีก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กิตติวัฒน์ ฉัตรศรีโพธิ์ (2558) บทคัดย่อ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ สภาพปัญหาและข้อจำกัดการเข้าถึงบริการด้านสาธารณสุขของคนพิการและแนวทางการแก้ไข เจื่อนไขปัจจัยการมีส่วนร่วมคนพิการในการรับหรือจัดบริการพื้นฐานด้านสาธารณสุข และรูปแบบการจัดบริการด้านสาธารณสุขแก่คนพิการ ในพื้นที่เทศบาลตำบลเมืองศรีไคและเทศบาลตำบลธาตุ อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า เจื่อนไขปัจจัยการมีส่วนร่วมคนพิการในการรับหรือจัดบริการพื้นฐานด้านสาธารณสุข อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัย ธาณิรัตน์ ผ่องแผ้ว (2558) บทคัดย่อ ทำการวิจัยเรื่องคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในอำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช: ปัจจัยที่มีผลและแนวทางการพัฒนา

ผลการศึกษา พบว่า คุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในอำเภอท่าศาลา จังหวัด นครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลกระทบ คือ การเห็นคุณค่า ในตนเองและการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์กัน

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย (Research Knowledge)

1. ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด
2. ได้ทราบเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด
3. ได้แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด

ซึ่งองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ จะนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด ต่อไป

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้
 - 1.1 ด้านร่างกาย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรเพิ่มเติมในเรื่องการให้บริการสาธารณสุข เน้นในด้านสุขภาพคนพิการในพื้นที่มากยิ่งขึ้น
 - 1.2 ด้านจิตใจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สังคมและคนรอบข้าง ควรให้ความสำคัญ เน้นการให้กำลังใจมากยิ่งขึ้น เช่น การเชิญคนพิการเข้าร่วมกิจกรรมด้านต่างๆ เป็นต้น
 - 1.3 ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สังคมและคนรอบข้าง ควรให้ความสำคัญ พบปะ พูดคุย มีความสัมพันธ์อันดีมีมิตรมากขึ้นกว่าเดิม หรือช่วยเหลือเรื่องใช้จ่ายบ้างบางโอกาส
 - 1.4 ด้านสิ่งแวดล้อม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สังคมและคนรอบข้าง ควรมีการสำรวจสภาพแวดล้อมหาที่เหมาะสมให้คนพิการ ครอบครัวและสังคมก็เป็นสภาพแวดล้อมอย่างหนึ่งของคนพิการที่จะมีกำลังใจสู้ต่อไป
2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ จังหวัดร้อยเอ็ด
 - 2.2 แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยทั้ง 2 เรื่องจะนำมาเปรียบเทียบและใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ จังหวัดร้อยเอ็ด ต่อไป

เอกสารอ้างอิง (References)

- กรรณิการ์ ศรีวาริรัตน์. (2553). **โมเดลเชิงสาเหตุของคุณภาพชีวิตของครู**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิตติวัฒน์ ฉัตรศรีโพธิ์. (2558). **ศึกษาสภาพปัญหาและข้อจำกัดการเข้าถึงบริการด้านสาธารณสุขของคนพิการ**. วิทยานิพนธ์ภายใต้ชื่อโครงการวิจัยศึกษาปัญหาและรูปแบบการเข้าถึงบริการด้านสาธารณสุข หลักสูตรนิติศาสตร์ สาขากฎหมายมหาชน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย อุดรราชธานี.
- ธานีรัตน์ ผ่องแผ้ว. (2558). **คุณภาพชีวิตคนพิการขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอท่าศาลา จังหวัด นครศรีธรรมราช**. วิทยานิพนธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- นวนน้อย บุญวงศ์ และนนทนี เนียมทรัพย์. (2543). **การออกแบบภายในอาคารเพื่อคนพิการ**. ปีที่ 3 พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เบญจวรรณ คงอรุณ. (2553). **การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองนมวัว อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์**. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วรรณภา กุมารจันทร์. (2543). “**คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน**”. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่/เชียงใหม่. DOI: ว 610.7365 ว177ค, W 4 ว17ค 2543. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://search.lib.cmu.ac.th/search/?searchtype=&searcharg=b1270629>, <http://cmuir.cmu.ac.th/handle/6653943832/29950>. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2562.
- วิชูพรรณ ทินนบุตรา. (2559). **ศึกษาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล**. หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการพัฒนา. มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่.
- ศูนย์ข้อมูลอำเภอหนองพอก. (2560). **ศูนย์ข้อมูลประชากรและผู้พิการ จังหวัดร้อยเอ็ด**. อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด.
- สุจินต์ สว่างศรี. (2550). “**การศึกษาเรื่องการส่งเสริมอาชีพคนพิการทางสติปัญญาของโรงเรียนลพบุรีปัญญา นุกูล จังหวัดลพบุรี**”. **วารสารวิทยาลัยราชสุตาเพื่อการวิจัยและพัฒนาคนพิการ**. ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 – 2 (1 - 7) มกราคม/กรกฎาคม ฉบับพิเศษ ประจำปี 2550: 1.
- สุรพล พรหมกุล. (2554). **ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์**. ปีที่ 2 พิมพ์ครั้งที่ 2. คณะรัฐศาสตร์: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น.

